

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Aichardi, * al. Aichadri Abbatis * Gemmeticensis: propè Valencenas
on Præpositura Hasprensi Hannoniæ quiescentis: Ex ea quæ est per
Fulbertum. Claruit circa annum Domini sexcentesium ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Christianę amorē & virtutis constantiam hor-
tabatur; donec extremum spiritum in ea con-
fessione exhalaret.

*Corpus eius
ab igne man-
sit illesum.* Aderat insigni pietate vir Marianus, Cilix
genere: è Mopsuestia ciuitate oriundus; qui in-
tempestæ noctis silentio sacrum martyris cor-
pus ex ignis reliquijs eripuit, ac thecæ inclu-
sum in patriam domum suam transtulit. Vbi
cū miraculorum gloria indies coruscarer,
Mopsuestiani communi deuotione excitati,
*Templum
ei excitatur.* honorificum tanto martyri templum extru-
xerunt; in quod ab Auxentio vrbis illius Epif-
copo debita cum veneratione translatum est;
ibidemque multis & magnis clarum miracu-
lis quiescit.

VITA S. AICHARDI, * al. AICHARDI

* al. Gime-
sens.
Pide C. Bar.
in Notat. ad
Martyr.
Rom.
15. Septēb.
Patria &
Parentes
eius.

Abbat. * Gemmeticensis: propè Valencenas in
Præpositura Hasprensi Hannania quiescen-
tis: Ex ea quæ est per Fulbertum. Claruit circa
annum Domini sexcentesium octogesium.

INTER nobilissimas Aquitanie vrbes haud
postremas obtinet Pictauis; cū alijs doti-
bus, tū Sanctorum patrocinijs in primis
incluta. Huius intra mœnia miles quidam Au-
scharius nomine, claris natalibus ortus, & di-
uitiarum opumque gloria præstans, ducta in
matrimonium Ermena æquē nobili & genero-
si sanguinis foemina, inter conciuēs vitam nul-
li inuidiæ affinem (quod rarum esse constat)
ducebat. Accidit autem, vt vxor insigni pietate
ac præcipua in pauperes benignitate matrona
filium pareretur; cui Aichardi nomen fuit impo-
situm.

rum. Qui sacro lustratus fonte, & intra pa-
trios enutritus lares, mox vt primos intelligē-
tiae annos attigit, tam multiplici coepit virtu-
tum omnium emicare splendore, vt parentes
haud dubiam in eo summæ virtutis spem re-
positam haberent. Interea cum pater, milita-
ris gloriæ laude celeberrimus, militarib. eum
negotijs assuescere veller, mater è contra relu-
ctari, filiumque in magno partus discrimine,
diuinis cultibus per votum à se destinatum esse
dixit. Cumque pater votum pertinaci conten-
tione improbarer, vellerque modis omnibus
filium ad summos militaris gloriæ honores
prouectum, ecce Aichardus ad dirimendam
littem medius interuenit dixitque: Me sanè,
nisi mors, à Christi militia auellere non po-
terit.

*Aichardi
virum in te-
nere adhuc
aetate.*

Erat eo tempore in finitima regione vir
prudētiæ opinione inprimis celebris: cui prin-
cipes & magnates filios suos disciplinis opti-
mis imbuendos trans mittebant. Multi enim ex
eius disciplina moribus & eruditione præstan-
tissimi prodibant: quorum deinde virtutes in
Ecclesia cum ingenti omnium admiratione re-
lucabant. Huius igitur fama excitatus optimæ
indolis & generosi animi puer, ilicò eum adiit,
& parentibus nequaquam inuitis in eius sese
disciplinam tradidit. & quidem cum omnes
morum & eruditionis specie emicarent, tum
ille cæteris longè superior, tenera adhuc ætate
(Decennis quippè) cunctis admirationi erat:
Erat locus cælestis disciplinæ opinione cele-
berrimus Ansionis nomine; in quo ingens mo-
nachorum turba sub regularis vitæ disciplina,
piè

*Tradit se in
disciplinam
cuiusdam san-
cto viro.*

*Mirum profe-
ctum eius.*

*Confert se ad
monasteriū
a. sion.*

*claret mul-
tis miracu-
lis.*

Psalm. 83.

*Audit cali-
tus vocem.*

*Tendit ad
perfectiora.*

piè admodum Deo militabat. Eò iam duode-
nis properans, coma capitis de more deposita,
suaue Christi iugum constanti non minùs quàm
ardenti animo amplexatus est. Et quidem pa-
rentes quàmquàm eximio animi dolore propter
filium cruciarentur, quòd cernerent teneram
ætatem tantis laboribus subditam; tamen post-
quàm admirandas illius virtutes & auribus &
oculis haurirent, priori tristitia & luctu in
gaudium conuerso, & sibi & filio gratulaban-
tur; quod propter eum, haud dubiam à Deo be-
nedictionem sperarent. Nam cæci, claudi,
alijsque varia clade depressi, Angelicis moni-
tis ad eum ire iubebantur; optatam mox salu-
tem percepturi. Celebrabatur miro omni-
um gaudio & exultatione Aichardi nomen;
per vicos & plateas cantica illius in laudem
resonabant: cumque homines iussu viri Dei si-
lere cogeretur, demones ex obsessis fugati cor-
porib. virtutes eius sanctitatemque prædicabāt.

Iamque vinginti annorum cursum à primis
adolescentiæ annis in stadio virtutis illius ex-
pleuerat, cum die quodam à fratribus ad opus
obedientiæ missus, longius à monasterio digre-
ditur, psalmodiæ cursum ex more solus decan-
tans: & ecce repentè vox cælitus ad aures eius
demissa insonuit; Ibunt Sancti de virtute in
virtutem. Ea vox ut summo illi gaudio fuit,
ita acriores multò stimulos addidit ad sum-
mum virtutis culmen viriliter conscenden-
dum. Itaque arctioribus indies ieiunijs & vi-
gilijs carnem domare; præsentis vitæ curas
penitus negligere; assidua mente & cogita-
tione coelestibus inhærere; charitatis opera
inde-

indefessè sectari: denique nihil non moliri, vt non modò suam, sed & aliorum salutem in tuto collocaret.

Hinc pia illi inprimis sollicitudo, quomodò parentem, diuitijs inclytum & delicijs assuetum, ad strictioris vitæ viam alliceret; suaderetque, vt opes & possessiones amplissimas, ad vnius Dei cultum transferret. Nec mora: Fusis ritè ad Deum precibus, fiducia rei benè gerendæ plenus patrem aggreditur, & multis verbis grauiissimaque oratione pro voto commouet,

vt ex hæreditarijs bonis Ecclesiam Deo construat. Annuat benignè pater: ei que non modò ingentem auri & argenti vim, sed & vicum Quintianum cum possessionibus amplissimis tribuit, vt in eo cæleste domicilium construe-

Pater ei vicum Quintianum offert, vt in eo monasteriū construat.

ret. Hac parentis voluntate magno cum gaudio accepta, * Ansolaldum Pictauiensem adiit

** al. Ansoaldum.*

antistitem, (eius enim in diœcesi locus situs erat) vt nouum condendi monasterium ab eo facultatem impetraret. Annuat nō modò libēs antistes, sed & primus omnium manum operi admouit; perfectumque oratoriū Virgini Matri sacrum dedicauit: & donis ac muneribus testamento collatis monasticæ vitæ institutum roborauit. Igitur ordinatis omnibus, quæ loci & temporis opportunitas exigebat, Aichardus omni studio & diligentia ilicò Christianæ militiæ athletas sanè egregios sub signis collegit; tantaque dexteritate ac gratia disciplinam instituit, vt passim omnes in magnam sui admirationem pertraheret.

Constructo monasterio multos congregat monachos.

Ea tempestate Gimesiensis cœnobij Abbas Philibertus, vir maximarum virtutum laude orna-

*Vide hac
plenius in
vita S. Phi-
liberti, 20.
Augusti.
Audoëni ve-
ro 24. Au-
gusti.*

*Substituitur
D. Aichard⁹
Abbas Gi-
mesiensis.*

*900. Mona-
chi in Ceno-
bio Gimesi-
ensi.*

ornatissimus, ab impio Ebroino Maiore do-
mus scelerata fraude in maximum B. Audoëni
Rothomagensis Episcopi odiū inciderat; pro-
sus ut B. Antistes, iniqui viri calumnijs dece-
ptus, tetro eum ergastulo concluderet. Ex quo,
cū re patefacta non sine honore per eundem
sanctum Episcopum fuisset dimissus, & in pri-
stinum dignitatis gradum restitutus, vir Do-
mini timens, ne feruescens Ebroini odium in
totum gregem deriuaret, illius furori ad tem-
pus cedendum ratus, decreuit ab eo cui præ-
erat loco longius recedere, & eremiticæ vitæ
laboribus tamdiu sese exercere, donec concitatus
Ebroini furor conquiesceret, & terras ac
possessions monasterij assiduus vastare incur-
sionibus cessaret. Interea ne pius Christi grex
legitimo destitutus pastore penuria diuini ver-
bi interiret, vel certè ad infortunata pascua &
salutis inuia declinaret, audita iam ante fama
virtutum B. Aichardi, eum consilio, & aucto-
ritate Archipræsulis Audoëni loci illius Re-
ctorem sibi substituit. Et quidem, dictu mi-
rum, quàm excellens eius in omni genere vir-
tus monasterij istius gubernacula tractauerit.
Insultabat quidem ei per se perque suos satel-
lites inuidus dæmon; sed inania tentationis
sue spicula semper confusus reportabat.

Residebat quadam die vir Dei in cellula so-
litarius; cū animum ipsius vehementer cepit
agitare, quod viribus exhaustis veterana ætas
ad regendam tantam Christi familiam (erat e-
nim numerus Deo militantium nongentorum
monachorum) iam sibi sufficere nō videbatur.
Petit itaque à Domino profusus lachrymis, qua-
uis

his ut consilij sui prouida dispensatione tanti oneris sarcinam alleuiaret; cum ecce Sole occidente, cum fratres membra quieti tradidissent, apparens Angelus Domini habitu coruscans & virgam manu gestans, post longam altercationem cum dæmone habitam, hisce eum verbis affatur: Maior pars horum iam (ut à Domino petijsti) ad expeditionē adscripta est; & hi imprimis ex nomine quos hac virga designari mox considerabis: tu diligenter aduerte, & hos nominatim iube mox esse paratos. Quid multis? Vir sanctus noctem illam totam insomnem ducens, prima luce fratres in auditorium collegit; intellecta quæ singulorum eadem nocte habitam visionem, earundem mysteria illis exposuit: ac demum cum & cuncta ex ordine quæ ipse viderat & audierat eis manifestasset, cunctos ad instātem vltimi certaminis horam iuberet esse paratos. Nec mora: corpora nuda certatim virgis cadere; pugnis conscia pectora tundere; pura amarissimis admixta lachrymis confessione, alijsque pijs pœnitentiæ operibus, contractas animi sordes expurgare; atque omnis corporei alimenti expertes superuenturum diem expectare.

Iam quarti diei aurora illuxerat; cum vniuersi cælestis alimonix percepturi viaticum conueniunt; & se suasque animas mutua charitate inuicem commédant. Ecce verò cum alienata præ nimia amoris dulcedine mente precibus incumbūt, singulorum facies eximia claritatis specie radiare cœperunt. Iamque hora diei tertia inclaruerat, & ecce pars vna tanquā somno quietis resoluta suas Deo animas tradidit;

O o o.

*Apparet S.
Aichardo
Angelus Do-
mini.*

*En quomodo
se se præpa-
rent ad mor-
tem fratres.*

Enadmirabilem felicissimamque fratrum mortem.

Obitus sancti viri.

didit: altera verò hora sexta pari ratione mortalitatis vinculis soluta è corpore migravit: & rursum tertia, tribus deindè post horis è corporeis ergastulis ad eandem beatitudinis gloriam tetendit: Vespere autem factò, subsequenter pars quarta, facta oratione, spiritum reddidit. Post quorum sepulturam, eorumque, qui se relictos dolebant, exhortationem & consolationem sanè suauissimam, vir diuinus & ipse in lectulum cilicio constratum se collegit: atque ita eleuatis in cælum oculis spiritum Deo reddidit, 17. Kalend. Octobris.

ILLVSTRE MARTYRIVM SS. LV-

Vide & Notat. C. Baron. in Martyr. Roman.

16. Septē.

Fuit is Christi Domini 296. Caij Papæ 13.

Lucia Vidua etas de- uecta.

Iudith. 8.

Hortatur filium Euprepium, ad Christum confitendum.

cia, & Geminiani: Ex eo quod est ab Adone Treuirorum Archiepiscopo conscriptum.

CONSVLIEVS Diocletiano octies & Maximiniano septies, in vrbe Roma, anno Imperij eorū a tertio decimo, tam seua in Christianos exarsit persecutio, vt vix quispiam, truculenta morte vbique præposita, Christi nomen proferre auderet. Erat eadem illa tempestate insigni pietate matrona, Lucia nomine, annorum plus minus 75. cum alijs virtutibus cunctis spectabilis, tum eo nomine imprimis illustris, quod annos admodum 36. in viduitate constituta, illustrissimæ illius heroinæ Iudith virtutes miro pietatis ardore æmularetur.

Hæc igitur, audito crudeli Imperatorum edicto, mox filium, qui Euprepius appellabatur, hortari cepit, vt vnà secum, spretis dæmonum simulacris & vanis idolis, Christū Iesum con-